

TBMM

(S. Sayısı: 466)

**Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında
Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşmanın Onaylanmasının
Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Dışışleri
Komisyonu Raporu (1/722)**

Not: Tasarı Başkanlıkça; tali olarak Adalet Komisyonuna, esas olarak da Dışışleri Komisyonuna havale edilmiştir.

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-1722/2569

16/6/2009

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışışleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 1/6/2009 tarihinde kararlaştırılan “Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GEREKÇE

“Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşma” 9 Nisan 2009 tarihinde Şam’da imzalanmıştır.

Anlaşmada; temel olarak hükümlü naklinin gerçekleşmesinin hangi şartlarda mümkün olduğu ve naklin, talep eden ve kendisinden talep edilen ülke ile infaz rejimi yönünden sonuçları düzenlenmiştir.

Anlaşma naklin şartları; bilgi sağlama yükümlülüğü, istemler ve cevaplar, sağlanacak belgeler, rıza ve rızanın doğruluğunun saptanması, naklin hüküm devleti ve yerine getiren devlet için etkileri, naklin infaz rejimine etkisi gibi konuları ihtiva etmektedir.

Anlaşma, Ülkemiz ile Suriye Arap Cumhuriyeti arasında her alandaki ilişkileri geliştirme ve ortak yararların korunması arzusuna paralel olarak, hükümlü nakli alanında yardımlaşmanın hukukî çerçevesini oluşturmak amacıyla hazırlanmıştır.

Dışışleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışışleri Komisyonu

Esas No.: 1/722

29 Ocak 2010

Karar No.: 31

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışışleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 16/6/2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 22/6/2009 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen “Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 21/1/2010 tarihli 7 nci toplantısında Dışışleri Bakanlığı ile Adalet Bakanlığı temsilcilerinin de katılımlarıyla görüşülmüştür.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde Anlaşma ile;

- İki ülke arasında hükümlülerin nakledilmesine ilişkin işbirliğinin sağlanması,
- Taraflardan birinde mahkum edilen bir kişinin hakkında verilen mahkumiyetinin yerine getirilmesi için diğer tarafa nakledilmesi,

- Nakil yapılabilmesi için gereken şartların neler olduğu,

- Tarafların bilgi sağlama yükümlülükleri,

- İstemlerin ve cevapların yazılı olarak iletilmesi,

- Tarafların birbirlerine ne tür belgeleri sağlamak zorunda olduğu,

- Naklin hüküm veren ve yerine getiren devlet açısından etkilerinin neler olduğu,

- İnfaza ilişkin ne tür hükümlerin uygulanacağı,

- Anlaşmanın yürürlüğe giriş tarihi ve geçerlilik süresi,

gibi konularda düzenlemeler öngörülmüştür.

Komisyonumuzda Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Anlaşmanın temel amacının Suriye’de hükümlü bulunan Türk vatandaşlarının Türkiye’ye nakledilmesi, aynı şekilde karşılık olarak da Türkiye’de hükümlü bulunan Suriye vatandaşlarının kendi ülkelerine nakledilmesi olduğu,

- Anlaşmanın “Hükümlülerin Nakline Dair Avrupa Sözleşmesi” model alınarak hazırlandığı, ifade edilmiştir.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmelerin ardından Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca benimsenerek maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının 1 inci, 2 nci, 3 üncü maddeleri ile tümü aynen ve oyçokluğu ile kabul edilmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi

(S. Sayısı: 466)

Tasarının başlığı tekrarlanan ifadelerin düzeltilmesi amacıyla redaksiyona tabi tutulmuştur.

Komisyon üyelerinden Kırşehir Milletvekili Abdullah Çalışkan ve Hatay Milletvekili Fevzi Şanverdi'nin Komisyon raporu üzerine özel sözcüler olarak atanması Komisyon tarafından kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>H. Murat Mercan</i>	<i>Mehmet Ceylan</i>	<i>Metin Yılmaz</i>
Eskişehir	Karabük	Bolu
Kâtip	Üye	Üye
<i>Mehmet Çerçi</i>	<i>Zeynep Dağı</i>	<i>Onur Öymen</i>
Manisa	Ankara	Bursa
		(Muhalefet şerhim vardır)
Üye	Üye	Üye
<i>Fevzi Şanverdi</i>	<i>Şükrü Mustafa Elekdağ</i>	<i>İlhan Kesici</i>
Hatay	İstanbul	İstanbul
(Bu raporun özel sözcüsü)		
Üye	Üye	Üye
<i>Canan Arıtman</i>	<i>Abdullah Çalışkan</i>	<i>Hüseyin Tuğcu</i>
İzmir	Kırşehir	Kütahya
(Muhalefet şerhim vardır)	(Bu raporun özel sözcüsü)	
	Üye	Üye
	<i>Metin Ergun</i>	<i>Necip Taylan</i>
	Muğla	Tekirdağ

MUHALEFET ŞERHİ

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca TBMM'ne arz olunan "Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" Uluslararası hukukun öngördüğü iade ve nakil şartları ile çelişmektedir.

İade veya hükümlülerin nakli, bugün devletlerarası ceza hukukunun ve devletlerin karşılıklı olarak birbirlerine yardımının en önemli simgesidir. Devletlerarasında karşılıklı iki veya çok taraflı sözleşmeleri gerektirdiğinden devletler hukukunu yargılama sonucunda hükmedilecek ceza ve bunun infazı açısından da iç hukuku ilgilendiren bu kurum, gerek ulusal gerekse uluslar arası nitelikte işlenen bireysel veya organize suçlulukla mücadele bakımından her gün daha fazla önem kazanan bir kurumdur.

Ancak, iadenin koşulları da hem ulusal üstü normlarla hem de ulusal normlarla belirlenir. Ayrıca uluslar arası hukukta iadenin istisnaları da söz konusudur.

Bu konudaki en temel istisna ve problemlerden birisi "Ölüm cezasının varlığı"dır. Bugün "Ölüm cezası" artık bir ceza türü olarak düşünülmemekte, aksine bir "yaşam hakkının ihlali", Gayrı insani muamele" olarak kabul edilmektedir.

Bugün insan onuru ile bağdaşmadığı ve kökenin öç alma esasına dayandığı ve cezanın hiçbir amacına hizmet etmediği haklı olarak belirtilen bu ceza bir ceza olarak değil, insanlık dışı bir muamele olarak kabul edilmektedir.

Dolayısıyla ister hükmedilsin, ister hükmedilmekle birlikte infaz edilsin - edilmesin devletlerarasında suçluların ve hükümlülerin naklinde iadeyi kabul edecek devletteki ölüm cezası en büyük problemi oluşturmaktadır.

Dolayısıyla bu kanun tasarısının konusunu oluşturan ülkemizle Suriye Arap Cumhuriyeti arasında hükümlülerin nakline dair anlaşmanın onaylanmasının uygun bulunmasının önünde Suriye'de şeriat hukukunun geçerli olması ve iç hukuklarında idam cezasını muhafaza etmeleri engel oluşturmaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (AİHS) hükümlerine bakıldığında iadeyi talep eden ülkede ölüm cezasının bulunmasının o kişi açısından bir iade edilmeme hakkı doğurduğuna ilişkin bir düzenleme yoksa da, komisyon birçok kez, iade edilebilirlik kararlarını AİHS. m. 3'teki "İnsanlık dışı muamele" açısından ele almış ve özel durumlarda sözleşmenin 3. maddesinin ihlal edilebileceği görüşünü açıklamıştır.

Ölüm cezası ve suçluların iadesi konusuyla ilgili açık norm Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesinin 11. maddesinde yer almaktadır. Madde metni aynen şöyledir: "Talep eden tarafın kanununda iade talebine sebep olan fiilin ölüm cezasını gerektirmesine karşın, kendisinden iade talep edilen tarafın mevzuatında ölüm cezasının bulunmaması veya bu devlette genellikle ölüm cezasının infaz edilmiyor olması halinde, talep eden taraf ölüm cezasının infaz edilmeyeceğine dair yeterli teminat verilmediği takdirde iade talebi reddedilebilir.

Çoğu ülke suçluların iadesine dair Avrupa Sözleşmesini onaylarken talep eden devlette ölüm cezasının olması halinde iade talebini kabul etmeyeceği çekincesini koymuştur. Örneğin İtalya.

Fransa'da 1981 yılında ölüm cezasını kaldırıp suçluların iadesine dair Avrupa Sözleşmesini onayladıktan sonra kısa bir süre iade talep eden devletin yeterli güvence vermesi koşuluyla da iadeyi

kabul ediyordu. Ancak hem ölüm cezasının ilgası hem AİHS'ne ek 6 no'lu seçimli protokolün kabulünden sonra da Fransa'da talep eden ülkede ölüm cezasının varlığının iade talebinin reddi olduğu görüşü ağırlık kazanmıştır. Avusturya'da ölüm cezasının infaz edilmeyeceği yönündeki teminatı yeterli görmemekte, sanık hakkında ölüm cezasına hükmedilemeyeceğine yönünde bir garanti aramaktadır.

Ayrıca ölüm cezasını muhafaza eden bir ülkeye suçlu iade etmemek yalnızca Avrupa devletlerinin resmi makamlarının bir tutumu olmayıp bu devletlerin halkı da oldukça duyarlı davranmakta aksi yönde oluşabilecek bir süreci yoğun protestolarla engellemektedir.

Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısının infazın devamı madde başlıklı 10. maddesinin 1. fıkrası: "infazın devamı, yerine getiren devletin iç hukukuna tabi olacaktır" demektedir. Bu hüküm, hükümlünün infazının geleceğini şeriat hukuku ve idam cezası uygulayan bir ülkede belirsizliğe ve ciddi tehkileye maruz bıraktığı gibi anlaşmada idam cezasının ve şeriat hukukunun uygulanmayacağına dair hiçbir madde de yer almamaktadır.

Sonuç olarak AİHM'in 18.12.1986 tarihli Bozanı - Fransa kararından da anlaşılacağı üzere Uluslararası ceza hukukundaki ölüm cezası ile ilgili olarak belirttiğimiz hususlar dışında özellikle iki hususa dikkat çekilmektedir; bir taraftan uluslararası kamu düzenini bozacak şekilde ağır bir suç işleyen ve önemli insan haklarını ihlal eden kimsenin kaçarak cezasının önüne geçmek, diğer taraftan iade işlemlerinde ve şartlarında "İnsan haklarına uygun davranmak." Dolayısıyla bu tasarı da iade anlaşması yapılan Suriye'de idam cezasının bulunması ve Şeriat hukukunun uygulanıyor olması uluslararası iade hukukundaki "İnsan haklarına uygun davranmak" koşuluyla çelişmekte olduğundan bu muhalefet şerhimiz sunulmuştur.

Saygılarımızla,

Onur Başaran Öymen
Bursa

Opr. Dr. Canan Arıtman
İzmir

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ VE SURİYE
ARAP CUMHURİYETİ ARASINDA
HÜKÜMLÜLERİN NAKLİNE DAİR ANLAŞ-
MANIN ONAYLANMASININ UYGUN
BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- (1) 9 Nisan 2009 tarihinde Şam'da imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakline Dair Anlaşma"nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DİŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ VE SURİYE
ARAP CUMHURİYETİ ARASINDA
HÜKÜMLÜLERİN NAKLİNE DAİR ANLAŞ-
MANIN ONAYLANMASININ UYGUN
BULUNDUĞU HAKKINDA KANUN TASARISI**

MADDE 1- Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2- Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3- Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

M. Z. Çağlayan

Devlet Bakanı

S. A. Kavaf

Millî Savunma Bakanı V.

E. Günay

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

Ö. Dinçer

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

B. Arınç

Devlet Bakanı

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

F. Çelik

Devlet Bakanı

C. Yılmaz

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

N. Çubukçu

Ulaştırma Bakanı V.

V. Eroğlu

Sanayi ve Ticaret Bakanı

N. Ergün

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

A. Babacan

Devlet Bakanı

F. N. Özak

Devlet Bakanı

E. Bağış

Adalet Bakanı

S. Ergin

Dışişleri Bakanı V.

A. Babacan

Bayındırlık ve İskân Bakanı

M. Demir

Tarım ve Köyişleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

T. Yıldız

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

TÜRKİYE CUMHURİYETİ VE SURİYE ARAP CUMHURİYETİ ARASINDA HÜKÜMLÜLERİN NAKLİNE DAİR ANLAŞMA

Türkiye Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti milli egemenlik, haklarda eşitlik ve birbirlerinin içişlerine karışmama ilkeleri temelinde, dostane ilişkilerini daha da geliştirmek ve adli alanda özellikle hükümlülerin naklinde işbirliklerini güçlendirmek arzusuyla,

Hükümlülerin nakline dair bir anlaşma yapılmasına karar vermişler ve aşağıdaki hususlar üzerinde mutabık kalmışlardır;

Madde 1 – Tanımlar

Bu anlaşma hükümlerine göre:

- a) “Mahkumiyet” bir suç dolayısıyla mahkeme tarafından verilen hürriyeti bağlayıcı nihaî bir ceza anlamındadır.
- b) “Hüküm” nihaî mahkûmiyet hükmünü içerir mahkeme kararı anlamındadır.
- c) “Hüküm Devleti” nakledilecek olan kişi hakkında hükmün verildiği Devlet anlamındadır.
- d) “Yerine Getiren Devlet” mahkûm edilen kişinin, mahkûmiyetinin infazı için nakledileceği veya nakledildiği Devlet anlamındadır.
- e) “Vatandaş” her iki devletten birinin vatandaşı olan kişi anlamındadır.
- f) “Yetkili Makam” her iki devletten birinin Adalet Bakanlığı anlamındadır.
- g) “Hükümlü” çocuk suçlular dahil, her iki devletten biri ülkesinde mahkeme hükmüyle hürriyetinden mahrum edilmiş kişi anlamındadır.

Madde 2 – Genel Hükümler

1) Taraflar, hükümlü kişilerin bu Anlaşma hükümlerine uygun olarak nakledilmesi ile ilgili olarak birbirlerine en geniş ölçüde işbirliği sağlamayı üstlenirler.

2) Taraflardan birinde mahkûm edilen bir kişi, hakkında verilen mahkûmiyetin yerine getirilmesi için, bu Anlaşma hükümlerine uygun olarak, diğer tarafa nakledilebilecektir. Hükümlü bu maksatla, hüküm Devletine veya yerine getiren Devlete bu Anlaşma gereğince, yazılı başvuruda bulunmalıdır.

3) Nakil, hüküm Devleti veya yerine getiren Devlet tarafından da istenebilecektir.

Madde 3 – Nakil Şartları

1) Mahkûm edilen kişi bu Anlaşma uyarınca yalnızca aşağıdaki şartlarla nakledilebilecektir:

- a) Hükümlü, yerine getiren Devletin vatandaşı ise;
- b) Hüküm kesinleşmiş ise;
- c) Nakil talebinin alındığı tarihte, hükümlünün yerine getirilecek en az 1 yıllık mahkûmiyeti bulunuyor ise;
- d) Hükümlü tarafından veya yaşı ya da fizikî ya da aklî durumu nedeniyle iki Devletten birinin gerekli görmesi halinde, hükümlünün kanunî temsilcisi tarafından nakline rıza gösterilmiş ise;
- e) Mahkûmiyetin verilmesine esas olan fiiller ve ihmaller yerine getiren Devlet hukukuna göre bir suç teşkil ediyor ise veya kendi ülkesinde işlenmesi halinde suç teşkil edecek ise; ve
- f) Hüküm Devleti ile yerine getiren Devlet naklin yapılmasında anlaşmışlar ise.

İstisnai hallerde, Taraflar, hükümlünün infaz edilecek mahkûmiyet süresinin 1 (c) fıkrasında belirtilenden daha az olması halinde dahi, nakil konusunda anlaşabilirler.

Madde 4 – Bilgi Sağlama Yükümlülüğü

1) Bu Anlaşmanın uygulanabileceği her hükümlü, hüküm Devleti tarafından bu Anlaşma'nın içeriğinden haberdar edilecektir.

2) Hükümlü, bu Anlaşma gereğince nakledilmesi hususundaki isteğini hüküm Devletine beyan etmiş ise, Bu Devlet durumu hükmün kesinleşmesinden sonra en kısa zamanda yerine getiren Devlete bildirecektir.

3) Bu bildirim aşağıdaki hususları kapsayacaktır:

- a) Hükümlünün adı, soyadı, doğum tarihi, yeri ve nüfus kaydı,
- b) Mevcut ise yerine getiren Devletteki adresi,
- c) Hükme esas teşkil eden olaylar hakkında bir açıklama,
- d) Hükmün niteliği, süresi ve infaza başlama tarihi,
- e) Hükümlünün nakil talebi hakkındaki yazılı başvurusu

f) Mahkûmiyet kararının onaylanmış bir örneği ve hükmün dayandığı kanun madde metinleri.

4) Hükümlü isteğini yerine getiren Devlete bildirmiş ise, hüküm Devleti bu Devlete talebi üzerine yukarıdaki 3 üncü fıkrada belirtilen bilgileri iletacaktır.

5) Hükümlü nakil istemi üzerine, her iki Devlet tarafından alınan bütün kararlar ile hüküm Devleti veya yerine getiren Devlet tarafından önceki fıkralar gereğince yapılan bütün işlemlerden yazılı olarak haberdar edilecektir.

Madde 5 - İstemler ve Cevaplar

1) Nakil istemleri ve cevapları yazılı olarak iletilecektir.

2) Taraflar arasındaki istemler diplomatik kanallar aracılığı ile iletilecektir.

3) Talep edilen Devlet, istenilen nakle rıza gösterip göstermediğine dair kararını en kısa sürede talep eden Devlete bildirecektir.

Madde 6 – Sağlanacak Belgeler

1. Yerine getiren Devlet, Hüküm Devleti tarafından talep olunması halinde aşağıdaki belgeleri sağlayacaktır:

- a) Hükümlünün, o devlet vatandaşı olduğunu belli eden bir belge veya bildirim,
- b) Hüküm Devletinde verilen mahkûmiyete esas olan fiil ve ihmallerin, yerine getiren Devletin kendi kanununa göre de suç teşkil ettiğine veya ülkesinde işlenmesi halinde suç teşkil edeceğine dair ilgili kanunun örneği,

2. Nakil talebi onaylanır ise, hüküm Devleti aşağıdaki belgeleri yerine getiren Devlete sağlayacaktır:

- a) Hükmün onaylanmış bir örneği ve dayandığı kanun madde metinleri,
- b) Tutuklulukta geçen süre ve ceza indirimi de dahil olmak üzere, mahkûmiyetin ne kadarının infaz edildiğini gösteren ve mahkûmiyetin yerine getirilmesiyle ilgili diğer unsurları içeren bir açıklama;
- c) 3 üncü maddenin 1 inci fıkrasının (d) bendinden belirtildiği şekilde, nakle rıza gösterildiğine dair bir beyan ve,
- d) Gerekli olduğu takdirde, hükümlü hakkındaki tıbbî veya sosyal raporlar, hüküm Devletindeki tedavisi hakkında bilgi ve yerine getiren Devlette tedavisinin devamı için tavsiyeler.

3. Her iki Devlet, nakil isteminde bulunmadan veya nakle rıza gösterip göstermeyeceğine dair karar almadan önce yukarıda 1 inci ve 2 nci fıkralarda belirtilen belge veya bildirimlerden herhangi birinin sağlanmasını isteyebilir.

Madde 7 – Rıza ve Rızanın Doğruluğunun Saptanması

1. Hüküm Devleti, 3 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca, nakil için rıza vermesi gerekli kişinin bunu isteğiyle ve hukuki sonuçlarını tümüyle bilerek yapmasını temin edecektir.

2. Bu amaçla, hükümlünün veya onun temsilcisinin rızası, bu amaç için resmen görevlendirilmiş bir kişi tarafından doğrulanacaktır.

3. Hüküm Devleti, yerine getiren Devlete bir konsolos veya yerine getiren Devletle mutabık kalınacak başka bir görevli vasıtasıyla, rızanın yukarıdaki paragraflarda öngörülen şartlarda verildiğini doğrulama imkânını sağlayacaktır.

Madde 8 – Naklin, Hüküm Devleti Bakımından Etkileri

1. Hükümlünün, yerine getiren Devlet mercilerince teslim alınması, hüküm Devletinde hükmün infazının ertelenmesi sonucunu doğuracaktır.

2. Yerine getiren Devlet mahkûmiyetin infazının tamamlandığı görüşüne varmış ise, hüküm Devleti bundan böyle hükmü infaz edemez.

Madde 9 – Naklin, Yerine Getiren Devlet İçin Etkileri

1. Yerine getiren Devlet yetkili mercileri hükümlünün naklinden sonra hükmün infazına devam edecektir.

2. Hükmün infazı amacıyla nakledilen hükümlü, infaz edilen mahkumiyetine konu suç nedeniyle yargılanamaz veya mahkum edilemez.

Madde 10 – İnfazın Devamı

1) İnfazın devamı, yerine getiren Devletin iç hukukuna tabi olacaktır. Sadece bu Devlet tüm gerekli kararların alınmasında etkili olacaktır.

2) Hüküm devletinde verilen ceza, yerine getiren Devlet mevzuatında öngörülmemiş ise bu Devlet, mahkeme kararı veya idari bir karar ile bu cezayı aynı nitelikteki bir suç için kendi kanunu tarafından öngörülen bir ceza veya tedbire dönüştürebilecektir. Yerine getiren Devlet bu hususu, talebin onaylanması öncesinde Hüküm Devletine bildirecektir. Bu ceza veya tedbir, niteliği ve süresi itibarıyla yerine getirilecek hükümde öngörülen ceza ile mümkün olduğu ölçüde uyumlu olacaktır.

Tayin olunacak ceza veya tedbir, niteliği ve süresi yönünden, hüküm Devletinde verilen cezadan ağır olmayacağı gibi yerine getiren devlet Kanununda öngörülen azamî miktarı da geçmeyecektir.

Madde 11 – Özel Af, Genel Af, Cezanın Hafifletilmesi

Her Devlet kendi Kanunu veya diğer mevzuatına uygun olarak genel ve özel af çıkarabilir veya hükmedilen cezayı azaltabilir.

MADDE 12 – Hükümün Yeniden İncelenmesi

Yalnızca hüküm Devleti hükümün yeniden incelenmesi için yapılacak herhangi bir başvuru hakkında karar verme yetkisine sahip olacaktır.

Madde 13 - İnfazın Sona Erdirilmesi

Yerine getiren Devlet, hüküm Devleti tarafından hükümün uygulanır olmadığı ya da cezanın indirilmesi sonucunu doğurabilecek herhangi bir karar veya tedbiri bildirir bildirmez, hükümün infazını sona erdirecektir.

Madde 14 - İnfaz Hakkında Bilgi

Yerine getiren Devlet aşağıdaki hallerde hükümün infazı ile ilgili olarak hüküm Devletine bilgi sağlayacaktır.

- a) İnfaz işleminin tamamlandığı sonucuna vardığı takdirde:
- b) İnfaz işleminin tamamlanmasından önce hükümlü infaz kurumundan kaçmış ise;
- veya
- c) Hüküm Devleti özel bir rapor talep etmiş ise.

Madde 15 – Dil ve Masraflar

1. Hükümlünün nakline dair tüm bilgi ve talepler, mektup teatisi yoluyla aksi kararlaştırılmadıkça gönderilen Tarafın resmi dili ile sağlanacaktır.

2. Münhasıran hüküm Devleti ülkesinde doğan masraflar dışında ve aksi kararlaştırılmadıkça, diğer tüm masraflar yerine getiren Devlet tarafından karşılanacaktır.

Madde 16 – Zaman Bakımından Uygulama

Bu Anlaşma, yürürlüğe girmesinden önce veya sonra verilmiş hükümlerin yerine getirilmesinde uygulanacaktır.

Madde 17 – Onay

İş bu Anlaşma, her iki devletin anayasal hükümlerine uygun olarak onaylanacaktır.

Madde 18- Yürürlüğe Girme

İş bu Anlaşma, onay belgelerinin teatisinden 30 gün sonra yürürlüğe girer.

Madde 19- Uyuşmazlıkların Çözümü

İş bu Anlaşmanın yorumlanması veya uygulanmasından doğabilecek sorunlar diplomatik yoldan çözümlenecektir.

Madde 20 – Süre ve Fesih

İş bu Anlaşma süresiz olarak yürürlükte kalacaktır. Bununla birlikte Taraflardan her biri herhangi bir tarihte diğer Tarafa bildirmek kaydıyla Anlaşmayı feshedebilir.

Taraflardan her biri herhangi bir tarihte Anlaşmayı feshedebilir ve bu fesih diğer Taraf bu bildirimi aldıktan altı ay sonra geçerlilik kazanacaktır.

Usulüne uygun olarak yetkili kılınan aşağıdaki imzası bulunan temsilciler bu Anlaşmayı Şam'da 9 Nisan 2009'da, Türkçe, Arapça ve İngilizce dillerinde ve tüm metinler aynı derecede geçerli sayılmak üzere, ikişer nüsha olarak imzalamışlardır. Anlaşmanın Türkçe ve Arapça metinlerinin yorumlarının farklılığı halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ADINA

Mehmet Ali ŞAHİN

SURİYE ARAP CUMHURİYETİ

ADINA

Mohammad AL-GHAFRI

